A veure què en fem



Per EloiA el dc., 08/05/2019 - 00:00

Manel
-
Atletes pugin a l'escenari

Lletra original

I ara preguntes: "exactament què està passant?"
Tu que ho tenies tot tant lligat.
I dissimules, però crec que ho vas enganxant:
Per més que cridis no et respondran...

Els monstres de la teva infantesa trista,
El cos de professors que et va agafar mania,
No els miràvem i se'n van anar
I això en silenci s'anava fent gran.
Tampoc hi estic molt familiaritzat,
Però em temo que és una oportunitat.

I ara comences a entendre els pobres desgraciats
Que des d'un taxi van treure el cap cridant:
"Prepara't que al final et tocarà
Aprendre a viure i a no culpar

A la verola borda i a la tos ferina,
Al papa i a la mama i als crims del nazisme"
I què hi farem si ens vam despistar
I això avançava infectant-nos la sang?
Prova a somriure davant del mirall
Que ara tenim una oportunitat.

Vam llevar-nos emprenyats per un soroll,
Maleïnt alguna festa d'estudiants tronada,
Quan vam veure un feix de llum, una claror,
Avançant entre els llençols, fregant les cames.

Vam notar que tremolava la porta del balcó,
Abans d'obrir vas comprovar el nus de la bata,
Al carrer, entre un immens núvol de pols,
Fugien en desbandada animal

Les cançons que no avisaven que mentien,

Les frases serioses que ja feien riure
I van deixar-nos aquesta veritat,
Que em sap molt greu, però per sempre sabràs
Pots agafar-la o deixar-la passar,
Però ara tenim una oportunitat.

Tenim una oportunitat,
Tenim una oportunitat,
Tenim una oportunitat...
Ja, ja, ja! A veure què en fem...

Tenim una oportunitat,
Tenim una oportunitat,
Tenim una oportunitat...
Ja, ja, ja! A veure què en fem...

Tenim una oportunitat,
Tenim una oportunitat,
Tenim una oportunitat...
Ja, ja, ja! A veure què en fem...

Tenim una oportunitat

Lletra traduïda

Una oportunitat per la conversió

Els Manel ens presenten el cas d'una persona cridada a canviar la seva perspectiva de les coses; a deixar les seguretats i paisatges controlats per assumir i reconduir la vida d'una altra manera, sense l'empara de judicis fàcils o excuses tòpiques i alienes. El temps de quaresma és temps de conversió, d'afinar els sentits, de canvi i oportunitats. No en va, aquest nou temps s'obre amb la celebració del dimecres de cendra, quan es posa cendra al cap dels participants mentre es recorda aquell primer anunci de la vida pública de Jesús: "S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova" (Mc 1,15). La cendra, que surt de cremar els palmons del diumenge de rams de l'any anterior, ens recorda que som pols i a la pols tornarem. Això ens podria dur a la més gran desesperació o, al contrari, al més gran alliberament perquè ens fa responsables de la nostra existència. De fet, què és la vida sinó una oportunitat?. La crida a la conversió està allà, esperant-nos. Sabrem aprofitar-la? Com diuen els autors... "a veure què en fem!".

Zaqueu, un que va aprofitar la oportunitat (Lc 19,1-10)

Aquí tens la història d'algú que es va deixar d'excuses pròpies i de la opinió dels altres per canviar de vida:

"Jesús va entrar a Jericó i travessava la ciutat. Hi havia un home que es deia Zaqueu, cap de publicans. Era un home ric. Zaqueu buscava de veure qui era Jesús, però la gentada li ho impedia, perquè era petit d'estatura. Llavors s'avançà corrent i es va enfilar dalt d'un sicòmor per poder veure Jesús, que havia de passar per allí. Quan Jesús va arribar en aquell indret, alçà els ulls i li digué: Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'haig d'hostatjar a casa teva. Ell baixà de pressa i el va acollir amb alegria. Tots els qui ho van veure murmuraven contra Jesús i deien: Ha anat a allotjar-se a casa d'un pecador! Però Zaqueu, dret davant el Senyor, li digué: Senyor, dono als pobres la meitat dels meus béns, i als qui he exigit més diners del compte, els en restitueixo quatre vegades més. Jesús li digué: Avui ha entrat la salvació en aquesta casa; perquè també aquest home és fill d'Abraham. El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut."